

Olanda – în și dincolo de stereotip

Cum, ne-cum, am ajuns în schimbul de elevi cu Olanda, și, inevitabil, și în țara lalelelor, a bicicletelor, a brânzeturilor și a morilor de vânt. Cum a fost? Să vă povestesc...

În prima zi am ajuns destul de târziu în Uden (orașul în care urma să stea majoritatea elevilor, dar mai erau și alții care stăteau în afara orașului, cum ar fi... eu, care stăteam în Boekel), ne-am cunoscut partenerii, apoi am plecat fiecare la casele noastre. Am mai hoinărit prin oraș puțin, am mai vorbit nițel engleză – deh, asta era limba oficială a proiectului -, și după ce am ajuns acasă, am tras un pui de somn binemeritat.

A doua zi am mers în Amsterdam (cei care au avut norocul), de ziua familiei, unde am văzut cartierul felinarelor roșii, unele fete s-au dus la shopping, alții am mers până la Hard Rock Caffé, la muzeul Van Gogh (doar așa, pe dinafară, că era o coadă imensă) și într-o piață plină de lalele.

Duminică am mers la bowling, ne-am încurcat printre bile, apoi am mers la un restaurant care se afla în aceeași incintă cu bowling-ul, am mâncat, apoi am mai mers în centrul orașului Uden, ne-am plimbat și ne-am întors acasă, obosiți-morți.

Luni a fost o zi și mai plină: ne-am trezit și ne-am pregătit să plecăm la școală. Am mers cu bicicleta, am înghețat puțin, dar am ajuns cu bine. I-am lăsat pe olandezi la școală, iar noi am mers la o fermă din apropiere. Am văzut vacile, am făcut poze cu ele, ne-au dat o prăjitură făcută în casă, care avea formă de vacă, apoi, cireașa de pe tort: ne-am urcat pe o vacă imensă și a fost foarte amuzant! După toate pozele posibile și imposibile cu vaci, ne-am urcat câte 5 într-un balot, care era atașat de un stivuitor, și fermierul a mers repede cu mașina, ne-a învățat, ne-a rotit prin aer, ne-a ridicat deasupra vacilor, totul a fost mai ceva ca într-un parc de distracții! Am plecat de la fermă și am mers în grupulețe de câte patru în centrul orașului Uden, unde am mers la un magazin să gustăm cașcaval făcut în Olanda - unul era cu lapte pasteurizat, unul cu lapte normal, fără nimic altceva, și unul cu lapte și urzici. Apoi am mers la o pescărie, am mâncat pește și pastă de creveți. După, am mers la brutărie, unde am mâncat pâine cu stafide. Și uite-așa am testat produsele specifice bucătăriei olandeze! Următoarea destinație a fost un magazin-târg, unde se vindeau produse din diferite țări, și vânzătorii erau voluntari, nu primeau niciun ban. Era un magazin „fair-trade”, adică profitul era împărțit jumătate-jumătate cu cei care le făceau (cei de prin India, etc). După am mers la un magazin de dulciuri, unde am primit un praf dulce, specific lor, ce se numea zwart-wid-poeder. Apoi am mers într-un magazin de cadouri și am primit niște lumânări în formă de lalea. Următorul stop a fost într-o cafenea, ce avea angajați cu sindromul Down - numai ei lucrau acolo, și ne-au dat niște vederi făcute de ei. Ultima oprire a fost într-un magazin cu jucării, unde am primit un zar, dacă spuneam ceva în olandeză. Mai pe seară, după ce partenerii noștri au terminat cu școala, am mers la un restaurant, unde am mâncat niște clătite imense (parcă era pizza) cu banane / mere.

Marti am mers în Den Bosch, unde ne-am plimbat cu barca pe canalele care traversau localitatea, am mâncat Bosen-Bollen (niște bulgări de ciocolată cu cremă înăuntru), apoi am mers într-un

parc în Uden, am mâncat înghețată (pentru că era cald și bine, în sfârșit!) și după am plecat acasă, pregătindu-ne să mergem în Haga, a doua zi.

În Haga am văzut biserica catolică St. Jan, am mers în centru, unde era Curtea de Justiție, am văzut-o pe regina Beatrix (nu bag mâna în foc, dar așa ni s-a zis). Am mers într-un muzeu unde era toată Olanda în miniatură și a fost foarte amuzant acolo, să vezi mașinuțe, trenuri și avioane, omuleți mici și clădiri. Apoi am mers la Marea Nordului, unde era foarte frig și după la un restaurant, să ne mai încălzim. Am plecat acasă obosiți, dar veseli, pregătindu-ne pentru alte mari aventuri.

Joi am fost într-un parc imens, care arăta ca o savană, am vizitat un muzeu, cu tablouri ce aparțineau unor mari pictori (Monet, Van Gogh), apoi ne-am plimbat cu bicicleta prin parc, deși ploua (după asta ne-am ales cu o răceală sănătoasă) și ne-am întors la școală, am mers acasă apoi am plecat pentru a sărbători ultima noapte împreună. Am mers la un restaurant cu specific grecesc (!?), unde am mâncat mult și bine, apoi la una din olandeze acasă și, în cele din urmă, puțin, prin centru, să ne plimbăm.

Vineri ne-am trezit cu greu, am ajuns în Uden, am făcut câteva poze de grup, apoi am plecat spre autocarul ce ne aștepta, având în spate olandezi ce râdeau sau plângeau, depindea de la persoană la persoană. Ne-am promis că ne vedem în mai, că o să le simțim lipsa și viceversa, apoi autocarul a pornit, în pas de „Deșteaptă-te, române!”, singura melodie ce ne-a venit prin cap atunci.

Schimbul de experiență a fost foarte interesant, educativ dar și foarte amuzant, așa că... în mai așteptăm olandezii!

În plus, am învățat mai multe lucruri despre Olanda. Dacă înainte imaginea era limitată stereotipic la biciclete, lalele și mori de vânt, am aflat că Olanda reprezintă mai mult de atât. E ordine, disciplină, curățenie, răzvrătirea adolescenților, pe care o avem și noi, e liniște, șoferii sunt disciplinați, sunt foarte atenți când vine vorba de bicicliști, dacă te rătăcești în mod sigur vei găsi un olandez ce vorbește engleză și îți va oferi informațiile căutate.

De asemenea, legat de sistemul lor de învățământ am aflat câteva lucruri: ei au pauze de câte 15 minute odată la două ore, apoi o pauză mare, de masă, unde se adună toți în camera unde se ia prânzul, aceasta fiind încăpătoare pentru aproape toți elevii acelei școli; olandezii nu prea chiulesc, pentru că își motivează absențele cu greu, sau chiar deloc. Ah, și să nu uit! Au o parcare imensă de biciclete, pentru că toți vin așa la școală!

Mădălina Mezaros, 10F